

Η ΑΘΜ ΣΕ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΕΛΛΟΓΙΜ. ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΩΝ ΟΦΦΙΚΙΑΛΩΝ ΤΟΥ ΘΡΟΝΟΥ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Το απόγευμα της Πέμπτης, 19ης Μαΐου ε.ε, στο Πανεπιστήμιο Πειραιώς η Α.Θ.Μ ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ Θεόδωρος Β΄, με την ευγενική πρόσκληση του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Πειραιώς, Ελλογιμωτάτου καθηγητού κ. Γεωργίου Οικονόμου τίμησε με την υψηλή Του παρουσία, εκδήλωση προς τιμήν του Αρχοντος Μεγάλου Πρωτεκδίκου και Προέδρου της Αδελφότητας των Οφφικιάλων του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας, Ελλογιμωτάτου κ. Θεόδωρου Παναγόπουλου, Ομοτίμου Καθηγητού του Πανεπιστημίου Πειραιώς, καθώς και στην παρουσίαση του προς τιμήν του τόμου «Κιβωτός φιλίας». Τον Μακαριώτατο συνόδευε ο Σεβ. Μητροπολίτης Άκκρας κ. Γεώργιος, εκπρόσωπος Του στην Αθήνα.

Ο Μακαριώτατος έτυχε θερμότητας υποδοχής από τον οικείο ποιμενάρχη Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πειραιώς κ. Σεραφείμ, τον Πρύτανη και την σύγκλητο του Πανεπιστημίου. Παρέστησαν επίσης ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης κ.Κωνσταντίνος Γιακουμάκης, εκπρόσωπος του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερωνύμου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θήρας, Αμοργού και Νήσων κ.Επιφάνιος, Ηγούμενοι Ιερών Μονών, φοιτητές και πλήθος κόσμου.

Στον τιμώμενο καθηγητή και στον τιμητικό τόμο «Κιβωτός φιλίας», αναφέρθηκαν οι Ελλογιμώτατοι : κ.Παναγιώτης Κανελλόπουλος, καθηγητής του Τμήματος οργάνωσης και διοίκησης του Πανεπιστημίου Πειραιώς, ο κ. Θεόδωρος Φορτσάκης, πρόεδρος του τμήματος νομικής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, ο κ. Γεώργιος- Σταύρος Κούρτης, πρόεδρος ε.τ. του Ελεγκτικού Συνεδρίου κ.α.

Μετά την αντιφώνηση του Καθηγητού κ. Θεοδώρου Παναγοπούλου η Α.Θ.Μ ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ Θεόδωρος Β΄, απηύθυνε τον κάτωθι χαιρετισμό:

« Κατά την μακραίωνη ιστορική πορεία της Καθέδρας του Αποστόλου και Ευαγγελιστού Μάρκου παγιώθηκαν και αναπτύχθηκαν θεσμοί επικουρικοί και υποστηρικτικοί της ορθοδόξου, αλλά και ελληνικής μαρτυρίας του. Μιας μαρτυρίας που συχνά διατρανώθηκε σε καιρούς χαλεπούς και περιπετειώδεις, εν μέσω ιστορικών συνθηκών εκτάκτων και αντίξων.

Μεταξύ αυτών των θεσμών ξεχωρίζει για την δραστηριότητα και την προσφορά του ο θεσμός των Αρχόντων Οφφικιάλων. Ένας θεσμός που ανάγει τις ρίζες του στην Ιεραρχία της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και απέκτησε ιδιαίτερη δυναμική κατά τους χρόνους της οθωμανικής κυριαρχίας.

Τότε τα Πρεσβυγενή Πατριαρχεία της Ανατολής, τα ευρισκόμενα εντός των ορίων της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, ανέλαβαν να θεραπεύσουν το σώμα και την ψυχή του Ελληνισμού και λειτούργησαν ως σταθερά σημεία εθνικού αυτοπροσδιορισμού των Ελλήνων. Τα οφφίκια απονέμονταν προς αναγνώριση και ηθική ανταμοιβή των υπηρεσιών όλων όσων παντοιοτρόπως συνέδραμαν το Πατριαρχείο στην εθνική και ποιμαντική αποστολή του.

Σήμερα μπορεί οι ιστορικές συνισταμένες να μεταβλήθηκαν, ωστόσο οι προκλήσεις για τη Δευτερόθρονη Εκκλησία της Ορθοδοξίας παραμένουν. Ιδιαίτερος αν λάβει κανείς υπ' όψιν το γεγονός ότι η Εκκλησία της Αλεξανδρείας άνοιξε τις φτερούγες της και αγκάλιασε ως Μητέρα Εκκλησία ολόκληρη την αφρικανική ήπειρο. Ανέλαβε τοιουτοτρόπως το τιτάνιο έργο της υπερεθνικής διάδοσης του υπερχρονικού και υπερτοπικού μήνυματος της Ορθοδοξίας σε χώματα απάτητα και δρόμους αδιάβατους έως τώρα.

Συμπαράστατη πολύτιμο σε αυτή την αποστολή, το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας και

πάσης Αφρικής βρήκε την Αδελφότητα Οφφικιάλων υπό την επωνυμία «Ο Απόστολος Μάρκος», νοητή συνέχεια θεσμού παλαιάτου. Εγώ δε προσωπικά ανακάλυψα στο πρόσωπο του Προέδρου της Αδελφότητας, του Ομοτίμου Καθηγητή Δημοσίου Δικαίου και Δικαίου Προστασίας του Περιβάλλοντος του Πανεπιστημίου Πειραιώς, κυρίου θεοδώρου Παναγοπούλου, έναν αεικίνητο συνοδοιπόρο, έναν εκλεκτό φίλο, έναν πολύτιμο συναρωγό.

Την επιστημονική ευρυμάθεια, την καθηγητική δεινότητα και την πολυεπίπεδη συγγραφική δραστηριότητα του εξέχοντος νομομαθή και νομοδιδασκάλου εξήραν εναργώς οι προλαλήσαντες. Επιτρέψτε μου λοιπόν να αναφερθώ στην ανθρώπινη πλευρά του Άρχοντος Μεγάλου Πρωτεκδίκου του Αλεξανδρινού Θρόνου.

Στον άνθρωπο που με συνέπεια υποδειγματική εργάζεται για την ορθοδοξία στην οικουμενική της διάσταση. Στον άνθρωπο που με αφοσίωση αδιαπραγμάτευτη στέκεται δίπλα στο Πατριαρχείο της Αφρικής και ανταποκρίνεται προθύμως, παρά την πυκνή και δημιουργική του δραστηριότητα, όταν το καθήκον το καλεί.

Στον άνθρωπο που συμμερίζεται τα όνειρα και τις αγωνίες μου και πασχίζει με κάθε τρόπο να διευκολύνει τον πολυεύθυνο αγώνα της ιεραποστολής. Στον άνθρωπο που έχει ενστερνιστεί την αλήθεια ότι η ορθόδοξη μαρτυρία μπορεί να καρπίσει και να καταστεί μοχλός μετασχηματισμού, μόνο όταν διαπνέεται από πνεύμα ανθρωπισμού και αυτοθυσιαστικής προσφοράς.

Βεβαίως η συνοπτική αυτή σκιαγράφηση της ανθρώπινης διάστασης του ελλογιμωτάτου καθηγητού, θα ήταν ελλιπής, αν δεν γινόταν αναφορά στο γεγονός ότι οι αρετές του χαρακτήρα του κοσμούν και την επιστημονική του δραστηριότητα. Εκεί η έμφυτη αγάπη για τον πλησίον που τον διακρίνει, λαμβάνει ευρύτερες διαστάσεις και απευθύνεται πλέον προς την δημιουργία του θεού εν γένει. Διότι πως αλλιώς θα μπορούσε να ερμηνευθεί η επί σειράς ετών εργώδης προσπάθεια του να εμπεδωθεί η ανάγκη καλλιέργειας οικολογικής συνείδησης και κατάρτισης ενός κώδικα περιβαλλοντικής ηθικής.

Και σήμερα που όλοι βιώνουμε τις τραγικές συνέπειες της ανθρώπινης αδιαφορίας και της έλλειψης σεβασμού προς την ιερή ωραιότητα της φύσης, όλοι αντιλαμβανόμαστε την ανάγκη να τύχει τουρέποντος σεβασμού και απαρέγκλιτα να εφαρμοστεί η αρχή της αιεφόρου ανάπτυξης. Αυτή την αρχή αδιαλλείπτως υπηρέτησε και υπηρετεί ο άνθρωπος και επιστήμονας θεόδωρος Παναγόπουλος, συναρμόζοντας την οικολογική ηθική με το ορθόδοξο πρότυπο ζωής.

Διότι ορθοδοξία και οικολογία μοιράζονται την κοινή θεώρηση της φύσης ως δώρου του Δημιουργού που όλοι έχουμε το δικαίωμα να απολαμβάνουμε, αλλά όχι καταχρηστικώς και την υποχρέωση να προστατεύουμε, προτάσσοντας το συλλογικό έναντι του ατομικού συμφέροντος. Αυτή η κοινή θεώρηση της φύσης είναι απαραίτητο να διακατέχει την ανθρώπινη δραστηριότητα στην αφρικανική ήπειρο.

Μια ήπειρο που συχνά οι δυνατοί αυτής της γης αντιμετώπισαν και αντιμετωπίζουν ως ένα τρώπαιο πρώτων υλών, το οποίο λεηλατείται και εξαντλείται με μοναδικό γνώμονα το οικονομικό συμφέρον. Μια ήπειρο όπου η φτώχεια συχνά ανάγκαζε και αναγκάζει τους κατοίκους της να θυσιάσουν την οικολογική τους συνείδηση στο βωμό της επιβίωσης.

Ελλογιμώτατε κύριε καθηγητά, αγαπητέ φίλε κύριε Παναγόπουλε, μπορεί τα προβλήματα αυτού του κόσμου να μας ξεπερνούν χρονικά, αλλά όλοι έχουμε τη δυνατότητα να αφήσουμε το διακριτό μας στίγμα στον αέναο αγώνα του ανθρώπου να δημιουργήσει. Και αυτός εδώ ο τιμητικός τόμος αποτελεί τρανή απόδειξη ότι αγωνίστηκες τον αγώνα τον καλό. Ωστόσο δεν είναι ο τελευταίος σταθμός της επιστημονικής σου πορείας, αλλά ένα ακόμα φωτεινό σημείο στην ευκλεή διαδρομή σου.

Και δράττομαι της ευκαιρίας, παρουσία των συναδέλφων σου και εντός του ακαδημαϊκού χώρου όπου ακούραστα θεράπευσες την επιστήμη μέσω της διδασκαλίας και της έρευνας, να σου εκφράσω ευχαριστίες ευγνώμονες, διότι στέκεσαι συγκυρηναίος στον αγώνα να θεριέψει η φλόγα της ορθοδόξου αληθείας στην αφρικανική ήπειρο. Εύχομαι η χάρις του θεού να σε γεμίζει με δύναμη και υγεία επ' ωφελεία όχι μόνο της επιστημονικής κοινότητας, αλλά και της Ορθοδόξου Εκκλησίας, προς την οποία ανιδιοτελώς καταθέτεις το περίσσευμα της ψυχής του ».

Ο Σεπτός Προκαθήμενος της Αλεξανδρινής Εκκλησίας παρασημοφόρησε με το ανώτατο παράσημο του Αγίου Σάββα, τον τιμώμενο Καθηγητή κ. Θεόδωρο Παναγόπουλο, προς τον οποίο είπε: «Μπορεί να σας αποχωρίζεται το Πανεπιστήμιο Πειραιώς, όμως σας περιμένει η Αφρικανική Ήπειρος και τα εκπαιδευτικά ιδρύματα του Πατριαρχείου ώστε να μεταδώσετε στους αφρικανούς φοιτητές, λίγη από την πολύτιμη γνώση και την ακαδημαϊκή σας εμπειρία», ενώ προσέφερε αναμνηστικό δώρο στον Πρύτανη του Πανεπιστημίου κ. Γεώργιο Οικονόμου.

Ακολούθως ο Μακαριώτατος παρέστη σε δεξίωση που παρέθεσε προς τιμήν Του, ο Καθηγητής κ. Θεόδωρος Παναγόπουλος, στον Ναυτικό Όμιλο Ελλάδος, παρουσία οφφικιάλων, ακαδημαϊκών, καθηγητών πανεπιστημίου.